

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. balandžio 27 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Darbuotojai migrantai – Socialinė apsauga – Taikytini teisės aktai – Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 – 14 straipsnio 2 dalies a punktas – Reglamentas (EEB) Nr. 574/72 – 12a straipsnio 1a punktas – Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas – Laivų personalas – ? kitų valstybų narų komandiruoti darbuotojai – Filialas Šveicarijoje – E 101 formos pažyma – ?rodomoji galia“

Byloje C-620/15

dėl *Cour de cassation* (Prancūzija) 2015 m. lapkričio 6 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. lapkričio 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

A?Rosa Flussschiff GmbH

prieš

Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), Urssaf du Bas-Rhin teisiškai per?mąjį,

Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta (pranešėjas), teisėjai E. Regan, A. Arabadžiev, C. G. Fernlund ir S. Rodin,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorius V. Giacobbo-Peyronnel, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2016 m. spalio 5 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *A?Rosa Flussschiff GmbH*, atstovaujamos advokato M. Schlingmann,
- *Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), Urssaf du Bas-Rhin* teisiškai per?mąjos, atstovaujamos advokato J.-J. Gattineau,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir C. David,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs, L. Van den Broeck ir J. Van Holm,
- ?ekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vlášil,

- Airijos, atstovaujamos G. Hodge, E. Creedon ir A. Joyce, padedam? patar?jo N. Donnelly,
- Kipro vyriausyb?s, atstovaujamos N. Ioannou,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Martin,

susipažin?s su 2017 m. sausio 12 d. pos?dyje pateikta generalinio advokato išvada, priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l iš dalies 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 5 sk., 3 t., p. 3) pakeist? ir atnaujint? ir iš dalies 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005 (OL L 117, 2005, p. 1) pakeist? 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 d?l socialin?s apsaugos sistem? taikymo pagal darbo sutart? dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir j? šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (toliau –Reglamentas Nr. 1408/71), 14 straipsnio 2 dalies a punkto ir 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatan?io Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ?gyvendinimo tvark? (toliau – Reglamentas Nr. 574/72), 12a straipsnio 1a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant *A?Rosa Flussschiff GmbH* (toliau – *A?Rosa*) gin?? su *Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales (URSSAF) d’Alsace* (Socialinio draudimo ?mok? ir šeimos išmok? išieškojimo asociacija), *Urssaf du Bas?Rhin* (Žemutinio Reino *Urssaf*, Pranc?zija) teisi? per?m?ja, ir *Sozialversicherunganstalt des Kantons Graubünden* (Graubiundo kantonu (Šveicarija) socialinio draudimo ?staiga; toliau – Šveicarijos socialinio draudimo ?staiga) d?l URSSAF *A?Rosa* adresuoto pranešimo apie mok?tinus mokes?ius, nes laikotarpiu nuo 2005 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. rugs?jo 30 d. pastaroji nemok?jo ?mok? ? Pranc?zijos socialin?s apsaugos sistem?.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

Reglamentas Nr. 1408/71

3 Reglamento Nr. 1408/71 13–17 straipsniai buvo ?tvirtinti jo II antraštin?je dalyje „Taikytin? teis?s akt? nustatymas“.

4 Šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta taisykl?, pagal kuri? asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstyb?s nar?s teis?s aktai, ir toliau nurodyta:

„2. Laikantis 14–17 straipsni?:

a) vienos valstyb?s nar?s teritorijoje pagal darbo sutart? dirban?iam asmeniui taikomi tos valstyb?s teis?s aktai, net jeigu jis gyvena kitos valstyb?s nar?s teritorijoje arba ?mon?s, kurioje jis dirba, buvein? juridiskai ?registruota ar veiklos vieta arba j? nusamd?s asmuo yra kitos valstyb?s nar?s teritorijoje;

<...>“

5 Minuto reglamento 14 straipsnyje „Specialios taisyklės, taikomos pagal darbo sutartį mokamam darbui dirbantiems asmenims, išskyrus įreivius“ buvo nurodyta:

„13 straipsnio 2 dalies a punktas taikomas laikantis šių išimčių ir sąlygų:

1) a) asmeniui, kuris pagal darbo sutartį [paprastai] dirba valstybės narės teritorijoje esančioje zonoje ir kurį ji išsiunčia [komandiruoja] į kitos valstybės narės teritoriją dirbti tos zonos naudai, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai, su sąlyga, kad numatyta darbo trukmė neviršija 12 mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito asmens, kurio komandiruotės laikas baigiasi;

<...>

2) [Paprastai] [dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijoje pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui teisės aktai taikomi taip:

a) pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui, kuris yra darbuotojas sausumos, vandens ar oro transporto zonos, kuri pagal nuomos sutartį, atlygintinai ar savo lėšų skaita teikia tarptautinės transporto paslaugas veždama keleivius ar krovinius automobiliais, geležinkeliu, oro transportu ar vidaus vandens keliais ir kurios būstinė juridškai registruota ar veiklos vieta yra valstybės narės teritorijoje, galioja pastarosios valstybės teisės aktai su šiais apribojimais:

i) jeigu minėtoji zona turi filialą arba nuolatinę atstovybę valstybės narės teritorijoje, kitoje nei ta, kurios teritorijoje juridškai registruota jos būstinė ar yra veiklos vieta, tokiam filiale ar nuolatinėje atstovybėje pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui galioja teisės aktai tos valstybės narės, kurios teritorijoje yra tas filialas ar nuolatinė atstovybė;

<...>“

6 To paties reglamento 80 straipsnio 1 dalis buvo suformuluota taip:

„Prie Komisijos turi būti steigta Darbuotojų migrantų socialinės apsaugos administracinė komisija (toliau – Administracinė komisija), sudaryta iš kiekvienos valstybės narės atstovų; kur reikia, jai padeda ekspertai patarėjai <...>“

7 Pagal Reglamento Nr. 1408/71 81 straipsnio a punktą Administracinė komisija nagrinėja visus administracinius ir aiškinimo klausimus, kylančius iš šio reglamento nuostatų.

8 Šio reglamento 84a straipsnio 3 dalyje buvo nustatyta:

„Atsiradus šio reglamento aiškinimo ar taikymo sunkumams, dėl kurių kiltų grėsmė asmeniui, kuriam taikomas šis reglamentas, teisėms, kompetentingos valstybės arba atitinkamo asmens gyvenamosios vietos valstybės staiga kreipiasi į atitinkamos (??) valstybės (??) narės (??) staigą (??as). Jeigu per protingą laikotarpį sprendimo nerandama, atitinkamos valdžios institucijos gali kreiptis į Administracinę komisiją įsikišti [su prašymu įsikišti].“

9 Reglamentas Nr. 1408/71 nuo 2010 m. gegužės 1 d. panaikintas ir pakeistas 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemos koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72).

Reglamentas Nr. 574/72

10 Reglamento Nr. 574/72 III dalyje „Reglamento nuostatų vykdymas nustatant teisės aktų taikymą“ buvo tvirtintos Reglamento Nr. 1408/71 13–17 straipsnių taikymo taisyklės.

11 Konkrečiai Reglamento Nr. 574/72 12a straipsnio 1a punkte buvo nustatyta, kad valstybės narės, kurios teisės aktai toliau taikomi pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punktą, kompetentingos valdžios institucijos paskirta įstaiga išduoda pažymą (toliau – E 101 formos pažyma), patvirtinančią, kad atitinkamam darbuotojui taikomi tos valstybės narės teisės aktai.

12 Reglamentas Nr. 574/72 nuo 2010 m. gegužės 1 d. buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. rugsėjo 16 d. Reglamentu (EB) Nr. 987/2009, nustatančiu Reglamento Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009, p. 1).

2000 m. gruodžio 13 d. Administracinės komisijos sprendimas

13 Pagal Reglamento Nr. 1408/71 81 straipsnio a punktą Administracinė komisija priėmė 2000 m. gruodžio 13 d. sprendimą Nr. 181 dėl Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies, 14a straipsnio 1 dalies ir 14b straipsnio 1 ir 2 dalių išaiškinimo (OL L 329, 2001, p. 73).

14 Šio sprendimo 6 punkte numatyta, kad „esant galimybei E 101 formos pažyma turi būti išduota prieš prasidedant atitinkamam laikotarpiui; vis dėlto ji galima išduoti šiuo laikotarpiu ar net jam pasibaigus, pastaruoju atveju ji galioja atgaline data“ (neoficialus vertimas).

15 Minuto sprendimo 7 punktas suformuluotas taip:

„Pagal šio sprendimo 5d punkte nurodytą lojalaus bendradarbiavimo pareigą:

a) siunčiančiosios valstybės kompetentinga įstaiga turi teisingai įvertinti Reglamento [Nr. 1408/71] 14 straipsnio 1 dalies, 14a straipsnio 1 dalies ir 14b straipsnio 1 ir 2 dalių bei Reglamento [Nr. 574/72] 11 ir 11a straipsnių taikymui svarbias faktines aplinkybes ir užtikrinti, kad būtų nurodyti E 101 formos pažymoje prašomi nurodyti duomenys;

b) darbo vietos valstybės ir bet kurios kitos valstybės narės kompetentinga įstaiga pripažįsta, kad E 101 formos pažyma jai yra privaloma tol, kol siunčiančiosios valstybės kompetentinga įstaiga ją atšaukia ar paskelbia negaliojančia;

c) siunčiančiosios valstybės kompetentinga įstaiga turi persvarstyti E 101 formos pažymos išdavimo pagrįstumą ir prireikus ją atšaukti, jeigu darbo vietos valstybės narės kompetentinga įstaiga abejoja faktinių aplinkybių, kuriomis grindžiama ši pažyma, teisingumu.“ (Neoficialus vertimas)

16 To paties sprendimo 9 punkte numatyta:

„Nesutarimo atveju kiekviena susijusi kompetentinga įstaiga, tarpininkaujama vyriausybės atstovo, gali pateikti Administracinei komisijai raštą, jis turi būti išnagrinėtas per pirmąjį posūdį, surengtą po 20 dienų po šio rašto pateikimo, kad būtų rastas susitarimas dėl skirtingų nuomonių, susijusių su konkrečiam atvejui taikytinais teisės aktais.“ (Neoficialus vertimas)

EB ir Šveicarijos susitarimas

17 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge pasirašyto Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo, patvirtinto Europos bendrijos vardu 2002 m. balandžio 4 d. Tarybos ir Komisijos sprendimu 2002/309/EB (Euratomas) dėl

bendradarbiavimo mokslo ir technologijų srityje susitarimo dėl septynių susitarimų sudarymo su Šveicarijos Konfederacija (OL L 114, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 41 t., p. 89; toliau – EB ir Šveicarijos susitarimas), 8 straipsnyje numatyta:

„Pagal II priedo Susitarimo šios Šalys numato socialinės apsaugos sistemų koordinavimą <...>“

18 EB ir Šveicarijos susitarimo II priedo dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 1 straipsnyje tvirtinta:

„1. Susitarimo šios Šalys susitaria socialinės apsaugos sistemų derinimo [koordinavimo] srityje tarpusavyje taikyti susitarimo pasirašymo momentu galiojančius ir šio priedo A skirsniu iš dalies pakeistus Bendrijos teisės aktus, kuriuos daroma nuoroda, arba jiems lygiavertės normos.

2. Teisės aktuose, kuriuos pateikiama nuoroda šio priedo A skirsnyje, minima sava „valstybė (s) narė (s)“ apima valstybes, kurioms taikomi minėti [Bendrijos] teisės aktai, ir Šveicariją.“

19 Minuto priedo A skirsnyje nurodyti, be kita ko, reglamentai Nr. 1408/71 ir 574/72.

20 2012 m. kovo 31 d. EB ir Šveicarijos susitarimu steigto Jungtinio komiteto sprendimu Nr. 1/2012, kuriuo pakeičiamas susitarimo II priedas dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 103, 2012, p. 51), sigaliojusių 2012 m. balandžio 1 d., atnaujintas šio priedo A skirsnis ir nuo šiol pateikta nuoroda į reglamentus Nr. 883/2004 ir 987/2009.

21 Vis dėlto pagrindinės bylos faktinės aplinkybės susiklostė anksčiau, nei sigaliojo šis sprendimas, todėl joms pagal EB ir Šveicarijos susitarimo II priedo, iš dalies pakeisto Sprendimu Nr. 1/2012, A skirsnio 3 ir 4 punktus, „kai nagrinėjami praeityje buvę atvejai“, taikomi reglamentai Nr. 1408/71 ir 574/72.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

22 Vokietijoje beveik turinti A Rosa eksploatuoja, be kita ko, du kruizinius laivus, plaukiojančius Ronos (Prancūzija) ir Sonos (Prancūzija) upėse, kuriuose dirba atitinkamai 45 ir 46 sezoniniai darbuotojai, kitą nei Prancūzija valstybių narių piliečiai, teikiantys svetingumo paslaugas. Abu laivai plaukioja tik Prancūzijos vidaus vandenyse.

23 A Rosa Šveicarijoje turi filialą, kurio veikla – spręsti visus su laivų veikla, valdymu, administravimu ir žmogiškaisiais ištekliais, t. y. laivuose dirbančiu personalu, susijusius klausimus. Todėl visoms nurodytų sezoninių darbuotojų darbo sutartims taikoma Šveicarijos teisė.

24 2007 m. birželio 7 d. patikrinusi abu laivus URSSAF nustatė pažeidimus, susijusius su pagal darbo sutartį dirbančių asmenų, šiuose laivuose teikusių svetingumo paslaugas, socialiniu draudimu. Tai nustatė 2007 m. spalio 22 d. A Rosa buvo teiktas pranešimas apie mokėtinus mokesčius, kuriame nurodyta, kad ji Prancūzijos socialinės apsaugos sistemai skolinga 2 024 123 EUR dėl nesumokėtų socialinio draudimo mokė už laikotarpį nuo 2005 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. rugsėjo 30 d.

25 Vykstant patikrinimams A Rosa pateikė pirmą dalį E 101 formos pažymą už 2007 m., šias pažymas išdavė Šveicarijos socialinio draudimo staiga pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punktą.

26 A Rosa užginčijo šį pranešimą apie mokėtinus mokesčius *Tribunal des affaires de sécurité sociale du Bas-Rhin* (Žemutinio Reino socialinės apsaugos bylų teismas, Prancūzija). 2011 m. vasario 9 d. sprendimu šis teismas ieškinį atmetė. Jis iš esmės nusprendė, kad visa A Rosa

veikla buvo sutelkta Prancūzijos teritorijoje ir ji buvo įprasto, nuolatinio ir tūstinio pobūdžio, todėl A. Rosa negalėjo remtis Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalimi, kuria rėmėsi ieškinyje, nes šioje nuostatoje reglamentuojama specifinė darbuotojų komandiravimo situacija.

27 A. Rosa dėl šio sprendimo padavė apeliacinį skundą *Cour d'appel de Colmar* (Kolmaro apeliacinis teismas, Prancūzija).

28 2011 m. gegužės 27 d. raštu URSSAF paprašė Šveicarijos socialinio draudimo įstaigos atšaukti E 101 formos pažymą, be kita ko, nurodydama, kad šios pažymos negalėjo būti išduotos remiantis Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punktu, nes laivai nagrinėjamą veiklą nuolat vykdė tik Prancūzijoje, todėl asmenys, pagal darbo sutartį dirbinti būtent tam, kad dirbtų šiuose laivuose, turėjo būti periodiškai deklaruojami Prancūzijos socialinio draudimo įstaigoms.

29 2011 m. rugpjūčio 18 d., atsakydama į šį raštą, Šveicarijos socialinio draudimo įstaiga, be kita ko, nurodė, kad įpareigojo A. Rosa išskaičiuoti socialinio draudimo mokas už asmenis, faktiškai dirbančius tik vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, pagal jos teisę ir atsižvelgusi į tai, kad visos 2007 m. mokėtinos šio asmens socialinio draudimo mokes buvo išskaičiuotos ir sumokėtos Šveicarijoje, paprašė atgaline data nekoreguoti šio asmens apmokestinimo pagal Prancūzijos socialinės apsaugos sistemą.

30 Vykstant apeliaciniam procesui A. Rosa pateikė antrąją E 101 formos pažymą už 2005 ir 2006 m., jas taip pat išdavė Šveicarijos socialinio draudimo įstaiga pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punktą.

31 2013 m. rugsėjo 12 d. *Cour d'appel de Colmar* (Kolmaro apeliacinis teismas) iš esmės atmetė A. Rosa paduotą apeliacinį skundą. Šis teismas nustatė, kad E 101 formos pažymos, kuriomis rėmėsi ir kurias pateikė bendrovė, buvo išduotos ne pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktą, kaip teigė A. Rosa, o pagal šio reglamento 14 straipsnio 2 dalies a punktą, kad bendrovė šia pažymą pateikė per du kartus – pirmąją dalį per URSSAF patikrinimus, o antrąją – *Tribunal des affaires de sécurité sociale du Bas-Rhin* (Žemutinio Reino socialinės apsaugos bylų teismas) priėmus sprendimą – ir pripažino, kad pagal darbo sutartį dirbė asmenys, iš kurių darbo užmokesčio turėjo būti sumokėti mokesčiai, dirbo tik Prancūzijos teritorijoje, todėl A. Rosa nepagrindė išimties, pagal kurias jai galėjo būti netaikomas Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytas teritoriškumo principas, taikymo.

32 A. Rosa dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas, Prancūzija). Šis teismas, atsižvelgdamas į *Cour d'appel de Colmar* (Kolmaro apeliacinis teismas) padarytas išvadas, kelia klausimą, ar valstybės narės kompetentingos įstaigos pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punktą išduotos E 101 formos pažymos lemia pasekmes, kurios paprastai šioms pažymoms priskiriamos pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, jei pagal darbo sutartį dirbančio asmens, kuriam išduota tokia pažyma, darbui kitos valstybės narės teritorijoje taikomos sąlygos akivaizdžiai nepatenka į 14 straipsnyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą materialinę taikymo sritį.

33 Tokiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal Reglamento Nr. 574/72 <...> 11 straipsnio 1 dalį ir 12a straipsnio 1a dalį valstybės narės, kurios socialinės apsaugos teisės aktai toliau taikomi pagal darbo sutartį dirbančio asmens padėjimą, kompetentingos valdžios institucijos paskirtos įstaigos išduotai E 101 formos pažymai suteikiama galia privaloma, pirma, priimančiosios valstybės [narės] valdžios institucijoms ir įstaigoms ir, antra, tos valstybės narės teismams, kai nustatyta, kad pagal darbo sutartį dirbančio asmens darbui taikomos sąlygos akivaizdžiai nepatenka į Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1

ir 2 dalyse numatyt? leidžian?i? nukrypti nuostat? materialin? taikymo srit??“

D?I prejudicinio klausimo

34 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 574/72 12a straipsnio 1a punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad valstyb?s nar?s kompetentingos valdžios institucijos paskirtos ?staigos pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punkt? išduota E 101 formos pažyma yra privaloma tiek darbo vietos valstyb?s nar?s socialinio draudimo ?staigai, tiek šios valstyb?s nar?s teismams, net jei šie konstatuoja, kad tokio darbuotojo darbo s?lygos akivaizdžiai nepatenka ? šios Reglamento Nr. 1408/71 nuostatos materialin? taikymo srit?.

35 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuot? jurisprudencij? vykstant SESV 267 straipsnyje numatytam procesui d?I prejudicinio sprendimo pri?mimo, pagr?stam aiškiu nacionalini? teism? ir Teisingumo Teismo funkcij? atskyrimu, tik nacionalinis teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti pagrindin?s bylos faktines aplinkybes. Tod?I Teisingumo Teismas turi kompetencij? priimti sprendim? d?I S?jungos teis?s išaiškinimo ar galiojimo tik atsižvelgdamas ? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo aprašyt? faktin? ir teisin? situacij?, siekdamas šiam teismui pateikti informacijos, naudingos sprendimui jo nagrin?jamoje byloje priimti (2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Kratzer*, C?423/15, EU:C:2016:604, 27 punktas).

36 Taigi ? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo klausim?, performuluot? šio sprendimo 34 punkte, reikia atsakyti atsižvelgiant b?tent ? jo nustatytas aplinkybes; tai neturi ?takos atsakymui ? klausim?, ar atitinkami darbuotojai patenka ? Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio taikymo srit? ir kokia teis? jiems taikoma.

37 Primintina, kad E 101 formos pažyma, kaip ir Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punkte esan?ios materialin?s teis?s normos, skirta laisvam darbuotoj? jud?jimui ir laisvam paslaug? teikimui palengvinti (pagal analogij? žr. 2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C?2/05, EU:C:2006:69, 20 punkt? ir jame nurodyt? jurisprudencij?).

38 Valstyb?s nar?s, kurioje ?steigta atitinkamus darbuotojus ?darbinusi ?mon?, kompetentinga ?staiga šioje pažymoje nurodo, kad šiems darbuotojams ir toliau bus taikoma jos socialin?s apsaugos sistema. Taip, remiantis principu, jog darbuotojai turi b?ti apdrausti tik pagal vien? socialin?s apsaugos sistem?, tokia pažyma privalomai reiškia, kad negalima taikyti kitos valstyb?s nar?s sistemos (2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C?2/05, EU:C:2006:69, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

39 Šiuo aspektu reikia nurodyti, kad pagal ESS 4 straipsnio 3 dalyje ?tvirtint? lojalaus bendradarbiavimo princip? pažymas išduodanti ?staiga privalo tinkamai ?vertinti taikytin? socialin?s apsaugos teis?s akt? nustatymo taisykli? taikymui svarbias faktines aplinkybes ir taip užtikrinti E 101 formos pažymoje nurodyt? duomen? teisingum? (2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C?2/05, EU:C:2006:69, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

40 D?I darbo vietos valstyb?s nar?s kompetentingos ?staigos reikia pažym?ti, kad iš ESS 4 straipsnio 3 dalies kylan?i? bendradarbiavimo pareig? matyti, kad toki? pareig? ir Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punkto bei Reglamento Nr. 574/72 12a straipsnio 1a punkto tiksl? nepaisoma, jeigu šios valstyb?s nar?s ?staiga mano, kad E 101 formos pažymoje nurodyti duomenys jai neprivalomi, ir šiems darbuotojams taip pat taiko savo socialin?s apsaugos sistem? (pagal analogij? žr. 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *Banks ir kt.*, C?178/97, EU:C:2000:169, 39 punkt? ir jame nurodyt? jurisprudencij?).

41 Todėl E 101 formos pažyma tiek, kiek nustato atitinkamo darbuotojo apdraudimo pagal valstybės narės, kurioje steigta įdarbinusi moneta, socialinės apsaugos sistemos teisėtumo prezumpciją, privaloma valstybės narės, kurioje toks darbuotojas dirba, kompetentingai steigai (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *Banks ir kt.*, C-178/97, EU:C:2000:169, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Priešingas aiškinimas pažeistų principų, kad pagal darbo sutartį dirbantys asmenys draudžiami tik pagal vieną socialinės apsaugos sistemą, taip pat apsunkintų galimybių numatyti taikytiną sistemą ir todėl pažeistų teisinį saugumą. Iš tikro, jei būtų sudėtinga nustatyti taikytiną sistemą, kiekviena iš dviejų atitinkamų valstybių narių kompetentingai steigai galėtų pagrįstai manyti, kad taikytina jos socialinės apsaugos sistema, nors tai būtų nenaudinga atitinkamiems darbuotojams (2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 25 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

43 Todėl, kol E 101 formos pažyma nėra atšaukta arba pripažinta negaliojančia, valstybės narės, kurioje darbuotojas dirba, kompetentinga steigai privalo atsižvelgti į tai, kad jam jau yra taikomi valstybės narės, kurioje yra steigta įdarbinusi moneta, socialinės apsaugos teisės aktai, todėl ši moneta tokiame darbuotojui savo socialinės apsaugos sistemos taikyti negali (2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *Banks ir kt.*, C-178/97, EU:C:2000:169, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

44 Vis dėlto E 101 formos pažymą išdavusi valstybės narės kompetentinga steigai tokio išdavimo pagrįstumą privalo persvarstyti ir prireikus šią pažymą atšaukti, jeigu valstybės narės, kurioje darbuotojas dirba, kompetentinga steigai abejoja dėl faktinių aplinkybių, kuriomis remiantis ši pažyma išduota, ir dėl joje nurodytų duomenų teisingumo, be kita ko, dėl to, kad jie neatitinka Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytų reikalavimų (pagal analogiją žr. 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *Banks ir kt.*, C-178/97, EU:C:2000:169, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Jeigu atitinkamoms steigoms nepavyktų susitarti, kaip vertinti konkrečios situacijos aplinkybes, ir todėl dėl klausimo, ar šiai situacijai taikytinas Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punktas, jos galėtų kreiptis į Administracinę komisiją (pagal analogiją žr. 2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Jeigu pastarajai nepavyksta suderinti kompetentingų steigų nuomonės dėl konkrečiu atveju taikytinų teisės aktų, valstybės narės, kurios teritorijoje dirba atitinkamas darbuotojas, nepažeisdama pažymą išdavusios steigos valstybėje narėje galimų teismo gynbos priemonių, bent jau gali pradėti procedūrą dėl spaireigojimų nevykdymo pagal SESV 259 straipsnį, kad nagrinėdamas tokį ieškinį Teisingumo Teismas galėtų išnagrinėti tokiame darbuotojui taikytinų teisės aktų klausimą ir E 101 formos pažymoje nurodytų duomenų teisingumą (2000 m. vasario 10 d. Sprendimo *FTS*, C-202/97, EU:C:2000:75, 58 punktas).

47 Pripažinus, kad nacionalinė kompetentinga steigai, kreipdamasi į atitinkamą darbuotoją priimančios valstybės narės teismą, galėtų pripažinti E 101 formos pažymą negaliojančia, galėtų kilti pavojus kompetentingų valstybių narių steigų lojaliu bendradarbiavimu grindžiamai sistemai (2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 30 punktas).

48 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad kol E 101 formos pažyma nėra atšaukta arba paskelbta negaliojančia, ji privaloma pagal valstybės narės, kuri pagal darbo sutartį vyksta dirbti asmuo, vidaus teisės sistemą ir todėl privaloma šios valstybės sąstaigoms (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 31 punktą).

49 Taigi priimančiosios valstybės narės teismas neturi teisės tikrinti E 101 formos pažymos teisėtumo, atsižvelgdamas į faktines aplinkybes, kuriomis remiantis ji buvo išduota (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 32 punktą).

50 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog dėl to, kad E 101 formos pažyma privaloma priimančiosios valstybės narės kompetentingai sąstaigai, nėra nė vienos priežasties, kuri pateisintų, kad darbuotojo paslaugomis besinaudojantis asmuo jos nepripažintų. Jeigu toks asmuo abejoja dėl E 101 formos pažymos galiojimo, jis privalo apie tai pranešti atitinkamai sąstaigai (2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *X ir van Dijk*, C-72/14 ir C-197/14, EU:C:2015:564, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

51 Taigi, kai valstybės narės kompetentinga sąstaiga pagal Reglamento Nr. 574/72 12a straipsnio 1a punktą išdavė E 101 formos pažymą, ši pažyma privaloma tiek darbo vietos valstybės narės sąstaigoms ir teismams, tiek asmeniui, besinaudojančiam atitinkamą darbuotojų paslaugomis, net jeigu tokios sąstaigos ir teismai mano, jog šie darbuotojai nepatenka į Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punkto taikymo sritį.

52 Tai, kad tokie darbuotojai akivaizdžiai nepatenka į 14 straipsnio taikymo sritį, neturi jokios įtakos padarytai išvadai.

53 Kadangi Teisingumo Teismas savo jurisprudencijoje nustatė procedūrą, kurios reikia laikytis siekiant išspręsti atitinkamą valstybių narių sąstaugą ginčus dėl E 101 formos pažymos galiojimo ar teisingumo, valstybių, kurios turi taikyti reglamentus Nr. 1408/71 ir 574/72, įskaitant Šveicarijos Konfederaciją pagal EB ir Šveicarijos susitarimą, sąstaigos turi laikytis šios procedūros, net jeigu nustatyta, kad atitinkamą darbuotojų darbo sąlygos akivaizdžiai nepatenka į nuostatos, kuria remiantis išduota E 101 formos pažyma, materialinę taikymo sritį.

54 Atsižvelgiant į tai, remiantis Prancūzijos vyriausybės ir URSSAF argumentais, kad tokia procedūra nėra veiksminga ir reikia užkirsti kelią nesąžiningai konkurencijai bei socialiniam dempingui, negalima pagręsti šios procedūros nesilaikymo ir *a fortiori* sprendimo nepaisyti kitos valstybės narės kompetentingos sąstaigos išduotos E 101 formos pažymos.

55 Remiantis šiais argumentais taip pat negalima būtų pagręsti Teisingumo Teismo jurisprudencijos nagrinėjamoje srityje pakeitimą, atsižvelgiant į pagrindinės bylos aplinkybes.

56 Pirma, kiek tai susiję su pagrindine byla, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Prancūzijos sąstaigos neišnaudojo dialogo su Šveicarijos socialinio draudimo sąstaiga galimybių ir net nebandė kreiptis į Administracinę komisiją, todėl remiantis šios bylos faktinėmis aplinkybėmis negalima būtų nei atskleisti galimų Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytos procedūros trūkumų, nei įrodyti, jog nesąžiningos konkurencijos ar socialinio dempingo problema nėra manoma išspręsti, kaip tai pažymėjo generalinis advokatas išvados 75 ir 82 punktuose.

57 Toliau reikia pažymėti, kad Sprendime Nr. 181 buvo tvirtinti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos dėl E 101 formos pažymos kylantys principai, įskaitant pareigą kreiptis į Administracinę komisiją iškilus nesutarimams dėl faktinių aplinkybių, kuriomis remiantis išduota E 101 formos pažyma, taikytiną teisės aktą.

58 Be to, Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 1408/71 84a straipsnio 3 dalyje numatė, pirma, susijusi valstybė narių kompetentingą steigimo dialogo galimybę ir, antra, kreipimosi Administracinės komisijos galimybę, atsiradus šio reglamento aiškinimo ar taikymo sunkumams, dėl kurių kiltų grėsmė asmens, kuriam taikomas šis reglamentas, teisėms.

59 Dar daugiau – dabar galiojančiame Reglamente Nr. 987/2009 kodifikuota Teisingumo Teismo jurisprudencija ir pripažinta E 101 formos pažymos privaloma galia ir ši pažyma išdavusios steigios išimtinė kompetencija vertinti jos galiojimą, o kaip priemonė, skirta ginčams, susijusiems su valstybės narės kompetentingos steigios išduotų dokumentų teisingumu ir atitinkamam darbuotojui taikytinų teisės aktų nustatymu, spręsti, aiškiai tvirtinta Prancūzijos vyriausybės ir URSSAF kritikuota procedūra.

60 Galiausiai tai, kad nagrinėjamu atveju E 101 formos pažymos buvo išduotos Šveicarijos Konfederacijos, todėl šiai valstybei negalima pareikšti ieškinio dėl sipareigojimo nevykdymo, kaip teigia Prancūzijos vyriausybė, neturi jokios tokos pagrindinėje byloje nagrinėjamo E 101 formos pažymų privalomai galiai, nes, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 65 punkte, EB ir Šveicarijos susitarime numatyta savita Susitariančių Šalių ginčų sprendimo sistema.

61 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 574/72 12a straipsnio 1a punktą turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos paskirtos steigios pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 2 dalies a punktą išduota E 101 formos pažyma yra privaloma tiek darbo vietos valstybės narės socialinio draudimo steigiai, tiek šios valstybės narės teismams, net jei šie konstatuoja, kad tokio darbuotojo darbo sąlygos akivaizdžiai nepatenka į šios Reglamento Nr. 1408/71 nuostatos materialinį taikymo sritį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, gyvendinimo tvarką, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 ir iš dalies pakeisto 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005, 12a straipsnio 1a punktą reikia aiškinti taip, kad valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos paskirtos steigios pagal Reglamento Nr. 1408/71, iš dalies pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 118/97 ir iš dalies pakeisto 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005, 14 straipsnio 2 dalies a punktą išduota E 101 formos pažyma yra privaloma tiek darbo vietos valstybės narės socialinio draudimo steigiai, tiek šios valstybės narės teismams, net jei šie konstatuoja, kad tokio darbuotojo darbo sąlygos akivaizdžiai nepatenka į šios Reglamento Nr. 1408/71 nuostatos materialinį taikymo sritį.

Parašai.

* Proceso kalba: pranc?z?.